

Pristallets Virkninger ikke kommer til at strække sig over mere end Tiden fra 1. April. Samtidig foreslaar man ganske vist at stryge 15 000 Kr. af det Beløb, der er stillet til Ministeriets Raadighed, medens det af et Flertal foreslaas at forhøje dette Beløb med, saa vidt jeg husker, 20 000 Kr. Naar Ministeren ikke mener at have Brug for det Beløb, og det er et Beløb, der er stillet frit til Ministeriets Raadighed, synes jeg, at det vilde være ret mærkeligt at optage en saadan Bevilling paa Finansloven. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren, og mod Ændringsforslag Nr. 1671.

Ændringsforslag Nr. 1700 om en Bevilling til en Konsulent i Husholdningssager ønsker man strøget, og det motiverer man med, at de Andragender, som jeg ogsaa nævnte, der er kommet dels fra Husholdningsforeninger, dels fra Landboforeninger, ikke er imødekommet. Der er sikkert ingen af os, der ønsker at afskære disse Foreninger fra at udvide den Virksomhed, de har udfølet. Tværtimod, Ændringsforslaget gaar netop ud paa at række disse Foreninger og andre, der har paataget sig dette Arbejde, en hjælpende Haand, men det væsentligste i denne Gerning er dog at opdrage og oplyse Ungdommen, saa den kan faa den Undervisning, der er nødvendig, inden den træder ud i Livet, og det er jo det Arbejde, der skal optages dels i det kommunale Skolevæsen, dels i Aftenskoler og Efterskoler. Det Arbejde maa selvfølgelig først og fremmest støttes; dersom vi saa kan gaa videre, har jeg ikke noget imod, at vi ogsaa yder Bevillinger til andre Organisationer, der arbejder med dette Formaal for Øje, men naar man foreslaar at nægte denne Bevilling, fordi de Andragender, der foreligger, ikke er imødekommet, forekommer det mig at være en forkert Vej at gaa. Jeg anbefaler, at man stemmer for Ændringsforslaget om en Bevilling paa 6 000 Kr. Vi kan saa senere tage under Overvejelse, om vi ogsaa skal yde Bidrag til de to Institutioner, fra hvilke der foreligger Andragender.

Ændringsforslagene Nr. 1710, 1713 og 1715, der alle gaar ud paa at stryge Bevillingen til det pædagogiske Kursus, er nu ogsaa motiveret. Man har ikke indvendt noget mod det gavnlige i at faa et saadant Kursus. Det, man har anført, er, at man ellers har stillet sig velvilligt overfor Lærerhøjskolen og imødekommet de Forslag, der er kommet fra den. Jeg indrømmer, at det er Tilfældet i Aar, men det ser ud til, at inden man kan vedtage et saadant Forslag, skal man have Betænkningstid, man

skal lade gaa et Aar eller to med Overvejelser. De Forslag, der nu er tiltraadt, har, da de var nye, lidt samme Skæbne. Nu er man kommet saa vidt, at man har imødekommet Kravene fra Lærerstanden og fra Lærerhøjskolen paa dette ene nær. Det er saaledes, at før der er indkaldt Ansøgninger, før Bevillingen er givet, har der allerede meldt sig 11, og det tyder jo paa, at der er Trang indenfor Lærerstanden til at faa et saadant Kursus. Jeg forstaar derfor heller ikke, at man modsætter sig det, og jeg skal anbefale, at man stemmer imod de tre Ændringsforslag, saaledes at Bevillingen til det pædagogiske Kursus bliver givet.

Ændringsforslag Nr. 1802 af et Flertal, som gaar ud paa at forhøje Beløbet til de private Mellem- og Realskoler, skal jeg fra- raade. Det bliver gjort gældende af Forslagsstillerne, at disse private Mellem- og Realskoler allerede har faaet en Nedsættelse, og at det derfor er ubilligt, trods dette, at Pristallet er faldet, at give dem en ny Nedsættelse i Aar. Grundlaget for den Bevilling, der ydes til disse Skoler, stammer nærmest fra 1920, da der af den daværende Undervisningsminister, Keiser-Nielsen, stilledes et Forslag, der motiveredes med, at der nu var gennemført en Lærerlønningsslov, som gjorde det umuligt for disse Skoler at bevare det Lærerpersonele, de havde, hvis de ikke fik højere Understøttelse, navnlig til Grundlønnen og til Alderstillægene. Ministeren udtalte i sin Indstilling, at Ministeriet maatte finde, „at man bør tilstræbe en Ordning, der i sine Hovedtræk svarer til den for de private Skoler i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner ved Lov af 20. Marts 1918 § 8 fastsatte. Man vil i saa Henseende finde, at den samlede Bevilling til de private Mellem- og Realskoler bør beregnes saaledes, at Statens Tilskud pr. Elev ikke overstiger Halvdelen af, hvad en Elev i offentlig Skole af samme Art koster i Storkøbenhavn, hvorved bemærkes, at det er umuligt at lægge Hjemstavnskommunens Udgifter til Grund, da den ofte ikke har tilsvarende Skoleformer.“

Man vil altsaa se, at det, Forslaget gik ud paa, var, at Skolerne i Hovedtrækkene skulde stilles lige med de private Skoler i København og Frederiksberg, og man foreslog som det Grundlag, der skulde anvendes, at tage Hensyn til, hvad et Barn i tilsvarende offentlige Skoler i København kostede. Naar man tager det som Udgangspunkt, er det — som man henviser til —, fordi der ikke er tilsvarende Skoleformer i en stor Del af Provinsbyerne; ellers maa man gaa ud fra, at man vilde have fundet det mere natur-